20/07/2021

Η οπτασία που είδε ο πατέρας του Προφήτη Ηλία για το παιδί του

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ο εορτάζων Προφήτης Ηλίας ο Θεσβίτης μέσα απο τη γλυκιά γραφίδα του Συναξαριστή του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου.

“Όταν δε εγέννησεν αυτόν η μήτηρ του, είδεν οπτασίαν τοιαύτην ο πατήρ του Σωβάκ. Ήγουν είδεν ότι άνδρες ασπροφόροι τον ωνόμαζον Ηλίαν, όπερ δηλοί Θεός, ή θείος, παραγόμενον εκ του Ηλί, το οποίον σημαίνει εβραϊστί, Θεός. Και ότι τον εσπαργάνωναν με φωτίαν, και ότι έδιδον εις αυτόν να φάγη φωτίαν. Όθεν πηγαίνωντας εις την Ιερουσαλήμ, εφανέρωσε την οπτασίαν ταύτην εις τους Ιερείς. Οι δε Ιερείς είπον εις αυτόν διά χρηματισμού προφητικού και αποκαλύψεως ταύτα. Μη φοβηθής ω άνθρωπε, ότι η κατοίκησις του παιδίου, θέλει είναι φως, και ο λόγος του, μέλλει να ήναι απόφασις, και η ζωή του, μέλλει να ήναι κατά Κύριον, και ο ζήλός του, θέλει φανή ευάρεστος εις τον Θεόν, και έχει να κρίνη τον Ισραήλ με μάχαιραν και φωτίαν”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Τω αυτώ μηνί Κ΄, η ως εις Ουρανόν πυρφόρος ανάβασις του Αγίου ενδόξου Προφήτου Ηλιού του Θεσβίτου[1].

Επέσχεν όμβρον πυρ τρίτον φέρων κάτω,
Σχίζει δε ρείθρον Ηλίας τρέχων άνω.
Δίφρω ανηρπάγης περί εικάδα Ηλία ιππεύ.

+ Ούτος ήτον υιός Σωβάκ, καταγόμενος από την Θέσβην εκ της γης των Αράβων και εκ της φυλής του Ααρών. Εκατοίκει δε εις την Γαλααδ. Η δε Θέσβη ήτον δεδομένη εις τους Ιερείς. Όταν δε εγέννησεν αυτόν η μήτηρ του, είδεν οπτασίαν τοιαύτην ο πατήρ του Σωβάκ. Ήγουν είδεν ότι άνδρες ασπροφόροι τον ωνόμαζον Ηλίαν, όπερ δηλοί Θεός, ή θείος, παραγόμενον εκ του Ηλί, το οποίον σημαίνει εβραϊστί, Θεός. Και ότι τον εσπαργάνωναν με φωτίαν, και ότι έδιδον εις αυτόν να φάγη φωτίαν. Όθεν πηγαίνωντας εις την Ιερουσαλήμ, εφανέρωσε την οπτασίαν ταύτην εις τους Ιερείς. Οι δε Ιερείς είπον εις αυτόν διά χρηματισμού προφητικού και αποκαλύψεως ταύτα. Μη φοβηθής ω άνθρωπε, ότι η κατοίκησις του παιδίου, θέλει είναι φως, και ο λόγος του, μέλλει να ήναι απόφασις, και η ζωή του, μέλλει να ήναι κατά Κύριον, και ο ζήλός του, θέλει φανή ευάρεστος εις τον Θεόν, και έχει να κρίνη τον Ισραήλ με μάχαιραν και φωτίαν. Ούτος λοιπόν επροφήτευσε χρόνους εικοσιπέντε, και ήτον προ της ελεύσεως του Χριστού χρόνους οκτακοσίους δεκαέξ. Ούτος είναι ο Ηλίας εκείνος, οπού εκατέβασε φωτίαν από τον ουρανόν τρεις φοραίς. Ούτος με την γλώσσαν του εμπόδισε την βροχήν, και δεν έβρεξεν ο ουρανός τρεις ήμισυ χρόνους. Ούτος ανέστησε τον νεκρόν υιόν της Σαραφθίας χήρας. Ούτος κατέκαυσε τας δύω πεντηκοντάδας των ανθρώπων, τους οποίους απέστειλεν ο βασιλεύς Οχοζίας. Ούτος εις το όρος το Χωρήβ είδε τον Θεόν, καθώς είναι δυνατόν να τον ιδή ο άνθρωπος, και τον Ιορδάνην ποταμόν έσχισε και ανελήφθη με καρότζαν πυρίνην ωσάν εις τον Ουρανόν. Ούτος και εις την Μεταμόρφωσιν επαραστάθη κοντά εις τον μεταμορφούμενον Χριστόν, μαζί με τον Προφήτην Μωυσήν. Τελείται δε η αυτού Σύναξις και εορτή εις τον σεβάσμιον αυτού Ναόν, τον ευρισκόμενον εις το Πετρίον, και εις την Εκκλησίαν την επονομαζομένην Νέαν (2).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Σημείωσαι, ότι ανεπληρώσαμεν την Ακολουθίαν του Προφήτου Ηλιού, διά τους βουλομένους εορτάζειν πληρέστατα την αυτού πυρφόρον ανάβασιν. Την δε αναπλήρωσιν ταύτην όρα εν τω τέλει του Ιουλίου τετυπωμένην.

2. Σημείωσαι, ότι ο Προφήτης ούτος Ηλίας ύστερον από οκτώ ή δέκα χρόνους της αυτού αναλήψεως, απέστειλε γράμματα (ίσως δι' Αγγέλου θείου) προς Ιωράμ βασιλέα Ιούδα τον υιόν του Ιωσαφάτ, φοβεριστικά. Πως επειδή και αφήκε την λατρείαν του αληθινού Θεού, έχει να ασθενήση και να αποθάνη, ο και εγένετο. Αναγινώσκομεν γαρ εις το κα΄ κεφάλαιον του Β΄ των Παραλειπομένων, στίχον 12, ταύτα· «Και ήλθεν αυτώ (τω Ιωράμ δηλαδή) εν γραφή παρά Ηλιού του Προφήτου, λέγων. Τάδε λέγει Κύριος Θεός Δαβίδ του πατρός σου», και τα εξής. Ο δε Σειράχ λέγει περί αυτού· «Και ανέστη Ηλίας Προφήτης ως πυρ, και ο λόγος αυτού ως λαμπάς εκαίετο... ως εδοξάσθης Ηλία εν τοις θαυμασίοις σου! και τίς όμοιός σοι καυχάσθαι; Ο εγείρων νεκρόν εκ θανάτου και εξ άδου εν λόγω υψίστου· ο καταγαγών βασιλείς εις απώλειαν [...]· ο ακούων εν Σινά ελεγμόν, και εν Χωρήβ κρίματα εκδικήσεως· ο χρίων βασιλείς εις ανταπόδομα, και Προφήτας διαδόχους μετ' αυτόν· ο αναληφθείς εν λαίλαπι πυρός εν άρμασιν ίππων πυρίνων. [...] Μακάριοι οι ιδόντες σε, και οι εν αγαπήσει κεκοσμημένοι· και γαρ ημείς ζωή ζησόμεθα» (Σειρ. μη΄, 1<-11>). Σημείωσαι, ότι δύω λόγους συνέγραψεν ο Χρυσορρήμων εις τον Προφήτην τούτον Ηλίαν, περιεχομένους εν τω η΄ τόμω της εν Ετόνη εκδόσεως, ων του μεν ενός η αρχή, έστιν αύτη· «Πρότερον μεν των Ιουδαίων ο δήμος», του δε ετέρου, αύτη· «Ο μακάριος και μέγας Προφήτης». Έχει και τρίτον λόγον, ο αυτός εις τον Πέτρον και Ηλίαν, ου η αρχή· «Ολίγοι ημίν σήμερον οι παραγενόμενοι». Έπλεξε δε και εγκώμιον απλούν εις αυτόν Μακάριος ο Κωφός. Όρα και εις τον Νέον Θησαυρόν. Αλλά και εν τη Λαύρα και τη των Ιβήρων Ιερά Μονή σώζεται υπόμνημα ελληνικόν εις τον Ηλίαν, ου η αρχή· «Το μεν λόγοις εγκωμίων, και συγγραφαίς επαίνων». Εγκώμιον έχει εις αυτόν και Θεοφάνης ο Πρωτόθρονος, ου η αρχή· «Αγώνων λόγου καιρός». (Σώζεται εν τη του Παντοκράτορος.) Ευρίσκεται δε και υπόμνημα εις τον Ηλίαν, ου η αρχή· «Άρτι μεν αι δώδεκα του Ισραήλ φυλαί», εν τω πέμπτω Πανηγυρικώ της του Βατοπαιδίου. Αλλά και Εφραίμ ο Σύρος λόγον έχει εις τον Ηλίαν, ου η αρχή· «Ησυχίαν δότε μοι». (Σώζεται εν τω γ΄ τόμω της εν Ρώμη εκδόσεως.)

(από το βιβλίο: Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Γ΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005) – Εκ του Σπουδαστηρίου Νέου Ελληνισμού